

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Si nous choisissons de d'aller vers ce qui est céleste, nous paierons
nos dettes sans dommage

Dacă alegem să mergem către ce este celest, ne vom plăti datoriile fără
daune

Conferința din 07.01.1976

Precum vedeți, dragi frați și surori, ultimile cuvinte din această conferință nu au fost suficient explicate. Am trecut repede peste ele. Dar dacă ne oprim asupra lor, putem ține o altă conferință, pentru a arăta, mai limpede și mai în detaliu, ceea ce v-am spus despre viitor.

Dacă nu creați viitorul, el este deja creat. În ce fel ? Prin cauzele și consecințele trecutului. Pentru că în celelalte încarnări din trecut, făceați tot timpul numai bine - sau numai rău – uneori (binele și răul) erau amestecate: când proiectați lucruri bune în spațiu, semănați lucruri bune, când, în momente de slăbiciune, în anumite perioade, făceați lucruri negative. Da, dar totul se înregistrează și atunci trebuie să fim răsplătiți sau pedepsiți. Pentru lucruri bune suntem răsplătiți. Iar pentru celelalte suntem pedepsiți. Și acum iată-ne în această reîncarnare. În ea nu suntem chiar atât de liberi, de independenți ca să ne creăm un viitor divin, celest, pentru că cele două (categoriile de) lucruri există undeva. Dar Providența nu limitează la modul absolut făpturile. Ea le lasă întotdeauna un element/o marjă, un procent de libertate – nu în rezultate, în consecințe, în latura exterioară, ci în domeniul interior, în spirit. Chiar atunci când suntem nefericiți, când suntem bolnavi, când suntem suferinzi, când suntem striviți, există întotdeauna o posibilitate în spirit de a voi, de a cere, de a dori, de a lupta, de a crea ceva nou. Și chiar atunci când oamenii se află în cea mai mare libertate, în cea mai mare opulență, în cele mai mari bogății și binecuvântări, au întotdeauna o oarecare libertate de a-și permite lucruri frauduloase, senzuale, libertine, prea părtinitoare, prea personale, nedrepte, așa cum ne arată istoria. De ce a dat totuși Providența fiecărei ființe un pic de libertate ? Dumnezeu însuși a vrut să fie așa, pentru că astfel toate făpturile ar fi

niște roboți, niște păpuși trase de sfori, niște instrumente și nu ar mai fi divin, omul n-ar mai semăna Tatălui său (ceresc).

Iar acum, în această reîncarnare, ne așteaptă deja lucruri rele și lucruri bune, pentru că suntem legați de ele: trebuie să plătim sau să ni se plătească. Și atunci, dacă prin alegerea voastră, vă îndreptați către ce e mai frumos, mai divin, mai luminos, dacă vă străduiți cu întreaga voastră ființă, să ieșiți din toate slăbiciunile, din toate viciile, din toate dificultățile, vă îndreptați spre regiuni, popoare, existențe, entități cu adevărat celeste. Ei da, atunci «ceilalți» ce fac ? Pentru că sunt încă prezenți și vă așteaptă ! Am să vă explic și va fi foarte limpede. Pentru că această problemă nu este foarte clară în mințile oamenilor. Când insistați, lucrați, meditați, doriți..., proiectați lucruri numai în latura luminoasă, cerească, divină. Și vă apropiați din ce în ce de lucrurile bune. Le trăiți, vă bucurați... Ei da, dar «ceilalți» sunt aici și vă așteaptă – să le plătiți, să reglați conturile, să le satisfaceți cererile, pentru că aveți datoriile. Și atunci ce se întâmplă ? Dacă partea bună nu este destul de puternică, de viguroasă ca să putem păstra această splendoare, atunci acele forțe care sunt aici, care cer, care ne atrag, care ne solicită, care se fofilează, care ne tentează, reușesc uneori să ne prindă și abandonăm unele lucruri pe care le-am obținut deja, renunțăm la ele, suntem obosiți, vrem să ne odihnim, vrem puțină schimbare... și atunci trebuie să plătim, să petrecem un sfert de oră neplăcut cu acele entități de care suntem legați. Și iată că vin atunci perioade grele, catastrofale, îngrozitoare. Iar oamenii nu știu de ce, atunci când s-au aflat în perioade atât de benefice, de bucurie, au fost obligați să sufere, să piardă tot. Ei nu pot înțelege asta. Nimic nu este întâmplător. Lucrurile acestea existau deja, chiar în timp ce trăiau în fericire, în bucurie, în plăceri, în succes, în glorie. Trebuie să-și lichideze datoriile, să se elibereze, să plătească. Dar dacă am continua (să lucrăm numai în latura luminoasă, divină), ar exista din ce în ce mai multe bariere, straturi groase care se formează între ființa respectivă și «ceilalți», acești indezirabili care vă așteaptă tot timpul să vă muște, să se răzbune. Iar voi deveniți atât de puternici, atât de bogați, încât reușiți să-i mulțumiți în alt mod, fără să suferiți, fără să fiți la pământ, fără să vă îmbolnăviți, fără să aveți accidente. Vă plătiți datoriile în alt fel, pentru că sunteți deja atât de bogați, formidabili, puternici, încât nu mai sunteți obligați să coborâți și să mergeți să vă reglați conturile cu acești creditori care vă așteaptă. Sunt cazuri excepționale, în care vă puteți plăti datoriile altfel. Vă dau un exemplu – vi l-am mai spus: Să zicem că aveți o datorie de plătit undeva. V-ați angajat, ați mâncat, ați băut, ați luat unele lucruri. Toate acestea au fost înregistrate și aveți de plătit o sumă enormă. Ei da, dar voi nu știți asta, voi

continuați, lucrați, dar nu strângeți bani pentru momentul când va trebui să plătiți. Și când vine scadența, nu aveți nimic. Atunci vi se iau mobilele, casa, tot; și ajungeți în stradă, în ploaie; și atunci vă îmbolnăviți și așa mai departe...

Dar să presupunem acum că știți deja că în cutare și cutare an vă așteaptă asta și asta, aveți o datorie de plătit. Și lucrați, câștigați bani - simbolic vorbind - iar când vin creditorii, le plătiți ce aveți de plătit și nu mai ajungeți să vi se ia mobile și tot, și nu vă veți trezi în ploaie. Deci, trebuie să fiți bogați. Numai bogăția ne poate salva. Dar bogăția din planul fizic este simbolică. Este adevărat și în domeniul fizic, concret, că banii, bogăția, vă pot salva din multe situații - dacă nu, ajungeți în stradă. E atât de adevărat ! Istoria a dovedit-o. De ce n-ar fi adevărat și în domeniul spiritual ? Dacă discipolul cunoaște aceste lucruri, știe că are de plătit o datorie - că trebuie să fie bolnav, pe moarte, infirm - el lucrează, lucrează, lucrează și când vine momentul, nu va fi nici bolnav, nici nimic din toate acestea, pentru că va plăti cu acești bani, cu această bogăție spirituală pe care o are: cu lumina, cu înțelepciunea, cu inteligența, cu puterea voinței. Va plăti, va regla conturile și nu va ajunge în stări deplorabile. Dacă nu, mai devreme sau mai târziu, va trebui să plătească.

Acest lucru nu contrazice, deci, ceea ce tocmai v-am spus, și anume că nu ne creăm viitorul, el este deja creat.

Există lucruri bune și lucruri rele care ne așteaptă, care sunt prezente în același timp. Pentru unii, lucrurile rele sunt atât de mărunte, de firave, încât aproape că nu există. Iar pentru alții sunt atât de mari, atât de imense, încât îi țin toată viața în nenorociri. Pentru alții, latura bună pe care au creat-o este atât de puternică, iar lucrurile rele sunt atât de mărunte, încât ei rămân întreaga viață în lumină, în bucurie, în sănătate și așa mai departe. Și în această privință există un calcul matematic, este un procent, o statistică. Totul este matematic.

Dar în general, dacă discipolul se îndreaptă permanent către cer, lumină, către partea bună, către dreptate, corectitudine, generozitate, mărinimie, noblețe, asta nu înseamnă că se vor ierta greșelile pe care le-a comis în trecut, că ele vor fi șterse. Nu, nu, nu... ! Le va plăti, dar le va plăti în așa fel, încât, nici nu va observa, fără să fie lezat, rănit, pentru că această bogăție pe care o proiectează, care emană din el, ajunge până la acei indezirabili, pentru a-i împrăștia sau pentru a-i satisface, a-i plăti. Da, grație bogăției, de care, în final, depinde tot. Da, dar pentru a obține această putere, această bogăție, nu trebuie să faci câțiva pași, pe urmă să dai înapoi, apoi iar să te rogi, să meditezi puțin, apoi iar să mergi să-ți satisfaci plăcerile și așa mai departe. Pentru că atunci cele două laturi vor fi la nesfârșit prezente, când lucrurile bune și când cele rele, așa cum li se

întâmplă deseori oamenilor. Ei sunt fără încetare așa, în cele două laturi: câteva bucurii, pe urma hai, la închisoare, apoi din nou o mică plimbare, apoi din nou în cuib ! Și tot așa. Pentru că iubirea lor, elanul lor către lumină nu este destul de puternic. Ei sunt tot timpul schimbători. Cei care sunt corecți, tenace, ..., mereu inspirați în ce e bun, vor ajunge într-o zi să-și lichideze toate datoriile, să plătească tot, fără a fi lezați.

Am impresia că aceste lucruri nu au fost niciodată explicate nicăieri: nici în religie, nici în filozofie... Se spun generalități, se rostesc fraze, dar de explicat în amănunțime, așa cum vă explic eu acum, nu cred că veți găsi undeva. Și apoi, am și eu o plăcere: să mă conving pe mine însumi că ce vă spun este foarte interesant, că e rar, inedit, pentru că mă măgulește, îmi satisface orgoliul, personalitatea... Au și eu nevoie să respir, să subzist. Nu-mi luați această mică bucurie ! Păstrez această mică bucurie pentru mine: să mă mint puțin, să sugerez că aduc cu adevărat ceva rar, unic, inedit, pentru că altfel, dacă nu reușesc să mă conving că e așa, nu aș mai face nimic. Aș renunța la tot ! Dacă tot s-a spus, la ce bun să continui a spune aceleași lucruri ca mulți alții... Asta mă împinge mai departe: faptul că este original, inedit. Eu știu că nu există nimic, nimic, nimic nou sub soare. Știu, dar păstrez asta pentru mine. Știu că nimic nu se poate spune astăzi care să nu fi fost spus în trecutul îndepărtat. Dar cum păstrez asta pentru mine, vă spun că este pentru prima oară când vi se povestește acest lucru. Dar de fapt eu știu că nu există nimic nou. Toate aceste mari adevăruri au fost deja spuse înaintea mea. Dar asta nu trebuie să știe nimeni ! Da, pentru că apoi nu mai am nici o dorință de a vă vorbi. Ceea ce mă determină s-o fac, să merg mai departe, ceea ce-mi dă un elan este tocmai faptul de a mă minți puțin, de a mă amăgi puțin. Da, am nevoie de asta. Altfel, dacă lucrurile tot s-au spus și sunt cunoscute, de ce mai trebuie să le repetăm iar și iar ? Nu-mi place să repet aceleași lucruri.

Dar nici în această privință nu mă veți înțelege ! În realitate, astăzi nu putem inventa nimic. Toate acestea au fost deja cunoscute. Și atunci de ce este original, nou ? Pentru că omenirea a trecut prin regiuni, prin perioade de întunecare, în care anumite lucruri au fost ascunse, au fost retrase, sunt lucruri care nu au fost spuse oamenilor de secole. Asta nu înseamnă că ele nu erau cunoscute. Dar a trebuit ca omenirea să treacă printr-o perioadă în care foarte multe lucruri erau camuflate, șterse, ascunse, retrase, din multe motive. Fiindcă omenirea devenea din ce în ce mai materialistă, Inițiații au considerat că trebuie să-i ascundă multe lucruri. Deci, pe de o parte este extrem de adevărat ceea ce vă spun - și anume că sunt lucruri noi, rare, originale - este perfect adevărat. Dacă ne raportăm la

câteva secole, da, este nou, iar eu vă spun niște lucruri pentru prima dată. Dar dacă mergem foarte, foarte departe, cu multe secole în urmă, vom constata că au fost alții care le-au spus deja. Deci în același timp spun adevărul și spun o minciună. Depinde, doamnă ! (probabil aluzie la o anecdotă pe care toată lumea din sală o știa). Depinde în raport cu ce. Și de altfel multe alte lucruri vor veni, care vor fi revelate, care vor fi spuse pentru prima oară. Cum spune Biblia, că în ultimele zile, bătrânii vor avea vise, tinerii vor profetiza și totul va fi revelat, tot ce era tănuțit va fi revelat. Chiar și această frază, dacă analizăm temeinic, după regulile Învățământului, vom găsi exact ceea ce tocmai v-am spus: ca să fie revelat acum, acest lucru trebuie să fi existat deja. Nu pot fi revelate lucruri care nu au existat niciodată. Asta înseamnă că au existat, erau cunoscute, dar au fost ascunse, tănuțite. Iar acum vor fi revelate. Nu revelezi lucruri care nu există ! Vedeti ? Așadar, înainte mea au fost alții care le cunoșteau. Dar, de mai multe secole (nu au mai fost spuse). Voi sunteți martori, pentru că nu le-ați găsit nici măcar în religia creștină. Dar este adevărat de asemenea că aceste lucruri erau cunoscute de ființe foarte rare, desigur, de foarte puțini, care s-au dus să locuiască în măruntaiele pământului și care știu încă și mai multe decât vă revelez eu.

M-am prezentat în fața voastră și vanitos, orgolios, fălos și în același timp sunt omul cel mai modest, cel mai umil, cel mai neprefăcut. Și cum îmi place să mă joc cu amândouă, lăsați-mi măcar plăcerea să jonglez cu amândouă ! Că vreau să fiu inedit, original, asta da, este slăbiciunea mea. Dar, în realitate, este și puțin adevărat. Nu-mi puteți reproșa asta ! Ei da. Sunt lucruri explicate pentru prima dată: cum ne îndreptăm către un viitor pe care l-am format deja în trecut, prin afinități, prin dorințe, prin legături. Și lucruri bune și rele ne așteaptă. Este o legătură, este o vibrație, este o afinitate. De mult timp ne-am legat cu acele entități - bune sau rele. Dar cum poți să remediezi, asta nu a fost explicat de secole. În trecutul îndepărtat, toate acestea erau însă cunoscute. Dacă citiți conferința despre pace, veți găsi în ea toate explicațiile: ce este această lege a afinității, cum să atrageți materialele, forțele, entitățile. Lucrurile de care aveți nevoie sau la care vă gândiți sau pe care le doriți sau le iubiți, într-o bună zi le atrageți. Iar dacă doriți alte lucruri, dacă atrageți alte lucruri, le veți avea într-o zi și atunci sunteți mușcați, pierduți, terminați. Vedeti ? Legea afinității. Dacă ați cunoaște fie și numai această lege, a afinității, atunci ați putea crea viitorul. V-ați putea îndrepta către acest viitor. Legea afinității. Vă sfătuiesc să lucrați toată viața numai cu legea afinității, nu vă veți pierde/rata existența. Luați legea afinității - acest mare adevăr - și în fiecare zi alegeți numai ce este minunat. Veți

vedea dacă legile sunt veridice sau dacă natura a făcut prost lucrurile, dacă totul este minciună, totul este nedrept. Veți vedea cât de veridice și de drepte sunt marile legi ! Constante și veridice ! Ele n-au înșelat niciodată. Tot ce este scris în Evanghelii este adevărat, numai că pentru a le verifica, oamenii nu au nici destulă credință, nici destulă constanță. Iar apoi, ei speră, așteaptă. Dar nu au făcut lucrurile cu exactitate, ca un chimist, care trebuie să cunoască doza și temperatura și proprietățile materialelor; și apoi se îndoiesc: «Nu, se povestesc lucruri despre Evanghelii. Eu am încercat mai mulți ani și n-am obținut nimic. E fals !». Eu procedez exact invers: eu spun că totul este constant și veridic. Numai că lucrurile trebuie făcute cum trebuie. Și tocmai că am verificat multe lucruri. Puținul pe care l-am verificat - puținul, puținul, puținul - îmi dovedește că tot restul trebuie să fie la fel: veridic. Puținul pe care l-am atins, l-am gustat, l-am verificat îmi arată că tot restul trebuie să fie veridic. Da.

Încă nu vă dați seama ce privilegiu este pentru voi să aparțineți Fraternității Albe Universale ! Cum să vă explic asta ? Trebuie să simțiți, să descoperiți voi înșivă. Dar până acolo mai este ! “Ce nenorocire să nimeriți într-un loc de “perdiție” ca acesta !” (Perdiție = ceea ce provoacă decăderea morală a cuiva). Tot timpul vă reproșați. Nu vedeți partea bună. Iar eu zic: “Ce ați făcut bunului Dumnezeu ca să fiți în Învățămintul Marii Fraternități Albe Universale ? Dar într-o zi, veți vedea ! Veți binecuvânta Cerul. Haideți, încercați să apreciați !

Un minut de meditație.